

TAUTAS SAGATAVOŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

4. Moz. 5; 6; Ecēh. 33:15; Lūk. 19:8,9; Ap. d. 17:28; 1. Kor. 6:19,20.

ATMIŅAS PANTS:

“Mīļais, es tev novēlu visās lietās tādu labklājību un veselību, kāda jau ir tavai dvēselei.” (3. Jņ. 2)

Kamēr neesam bijuši bēgļi, mums droši vien būs grūti pilnībā iejusties Israēla tautas situācijā. Gan jāteic, ka pretēji daudziem bēgļiem šodien, kas ir spiesti atstāt mājas, Israēls pats vēlējās pamest Ēģipti. Tomēr nevarētu būt patīkami pamest vienīgo zemi, kuru viņi pazina, un klejot nedraudzīgā tuksnesī.

Tieši šādā kontekstā mēs labāk izpratisim daļu noteikumu un priekšrakstu, kas tika doti šai tautai. Šiem noteikumiem vajadzēja tai palīdzēt tuksnesī izdzīvot. Lai arī dažas lietas līdz ar ieiešanu Apsolītajā zemē beidza eksistēt (piemēram, manna), daudzi noteikumi palika spēkā, jo tajos bija principi, kuri ievērošanas gadījumā lielā mērā svētītu viņu dzīvi pasaulē, kas pilna ar grēku un elkdievību.

Šonedēļ mēs aplūkosim vairākus iestādījumus, kurus Kungs ieviesa savā tautā, tajā skaitā, kā rīkoties dažādu slimību, laulības pārkāpšanas (vai aizdomu par to) un personīgu konfliktu gadījumā, kas, cilvēkiem dzīvojot kopā, nenovēršami uzrodas.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 10. oktobrī.)

SLIMĪBU APKAROŠANA

Iztēlojies, kā senais Israēls tuksnesī sapulcējies Sinaja kalna pakājē. Ne-skaitāmi tūkstoši ganu ar lopu bariem, jūdzēm tālu no jebkādas civilizācijas. Vai viņiem bija pieejama kaut niecīgākā medicīniskā palīdzība? Nē. Pie tam, ņemot vērā, kāda bija to laiku medicīna, tas arī nebija nemaz tik slikti. Tomēr šādos apstākļos ļoti ātri varēja izplatīties dažādas epidēmijas.

Kādas trīs ļaužu kategorijas Kungs pavēlēja Mozum izraidīt no apmetnes? 4. Moz. 5:1-4. _____

Pie pirmās kategorijas, protams, piederēja istā lepra (mūsdienās to sauc par Hansena slimību), taču, cik var noprast, tolaik par spītību sauca ikkatru nopietnu ādas slimību. Ikvienu infekciozu ādas slimību tika uzskatīta kā drauds sabiedrībai. Tāpat arī asiņaini izdalījumi vai liķis tuksneša karstumā varēja kļūt par iemeslu epidēmijai nometnē. Kā vīrieši, tā sievietes tika izraidīti ārpus nometnes, kamēr viņu veselība nebija atjaunojusies. Kungs neienīda šos fiziski neveselos, taču nācījas veselības labā Viņš tos nošķīra karantīnai. Arī mūsdienu slimnīcās infekcijas slimniekiem paredzētas atsevišķas nodaļas.

Kādu teoloģisku iemeslu dēļ neveselie uz laiku tika izraidīti no Israēla nometnes? Skat. 4. Moz. 5:3 pēdējo frāzi. Kādu garīgu vēsti mēs varam tajā atrast sev? _____

Palūkojies uz visu šo no garīgas perspektīvas – garīgas aptraipīšanās ar grēku un to, ko grēks mums nodara. Kurš gan ticīgais nav piedzīvojis, kā grēks atšķir cilvēku no Dieva klātbūtnes apziņas? Kurš nav piedzīvojis izolācijas sajūtu, ko atnes aptraipīšanās Dieva priekšā?

Ko mēs skatāmies, lasām, ēdam, darām vai pat domājam, liekot mums justies izraidītiem no Dieva nometnes? Vēl svarīgāk, kāds ir šīs problēmas vienīgais risinājums? 1. Jņ. 1:8,9. _____

SOCIĀLA KONTROLE

Mums šodien grūti iztēloties milzīgās problēmas, ko izraisīja simtiem tūkstošu cilvēku un ganāmpulku pārceļošana pāri tuksnesim. Nu viņi visi cits pie cita stāvēja Sinaja tuksneša priekšā. Fiziski neveselie nācījas veselības labad bija izraidīti tālāk no apmetnes, bet vajadzēja atrisināt vēl kādu nopietnu problēmu. Lai gan viņi bija pamācīti mīlēt citam citu (3. Moz. 19:18), katrs, kurš nedzīvo uz vientuļas salas, zina, ka tas ne vienmēr ir viegli. Konflikti dažkārt rodas pat labākajos laikos.

Kad kāds israēlietis apgrēkojās pret kādu citu, pret ko viņš īstenībā bija apgrēkojis? 4. Moz. 5:6; skat. arī Ps. 51:5,6. Kā mēs izprotam šo koncepciju? _____

Nodarīt pāri savam tuvākajam nozīmē grēkot pret pašu Dievu. Vienā ziņā to nemaz nav grūti izprast. Mēs visi piederam Dievam; mēs esam Viņa īpašums gan radīšanas, gan pestīšanas dēļ (1. Kor. 6:19,20; Ap. d. 17:28). Ja kāds ienāktu tavā īpašumā un sāktu to postīt, nebūtu grēkots vien pret pašu īpašumu, bet vairāk pret tevi, kam tas pieder. Tāpat tas darbojas, kad mēs grēkojam pret kādu citu – mēs apgrēkojamies pret To, kas radījis šo cilvēku un kas pie krusta viņu atpircis ar savām paša asinīm. Tādēļ nav brīnums, ka Bībele pauž šādu domu, ka, grēkojot pret cilvēkiem, mēs grēkojam pret pašu Dievu.

Kas vainīgajai pusei bija jādara? 4. Moz. 5:6-8; skat. arī Ecēh. 33:15 un Lūk. 19:8,9. _____

Lai gan pāridarījumu nolīdzināšanas princips darbojas vēl šobaltdien, kā pieļautās kļūdas mēs varam izlabot pret Dievu, pret ko mēs arī līdz ar to esam grēkojuši? Fakts ir tāds, ka tas nav izdarāms. Cilvēce pēc pirmās apgrēkošanās vairs nevar kļūt taisna Dieva priekšā. Tieši šī iemesla dēļ nāca Jēzus: lai mūs salīdzinātu ar Dievu – ne ar ko tādu, ko mēs paši varētu izdarīt, bet gan pateicoties tam, ko mūsu labā paveicis Jēzus (Kol. 1:20).

Paturot prātā, ko Jēzus ir darījis, lai nokārtotu mūsu attiecības ar Dievu, kas tev būtu jādara, lai nokārtotu attiecības ar cilvēkiem, kuriem esi darījis pāri? _____

UZTICĪBA LAULĪBĀ

Radītājs Ēdenē iedibināja laulību, radot divus dzimumus un svinot pirmo cilvēku došanos laulības savienībā (1. Moz. 1:26-28; 2:21-24). Divi dekaloga baušļi – septītais un desmitais – aizsargā laulības iestādījumu. Israēla teokrātiskajā sabiedrībā laulības pārkāpšana tika sodīta ar pārkāpumā iesaistīto cilvēku nāvi (3. Moz. 20:10).

Izlasi 4. Moz. 5:11-31. Kā lai mēs to saprotam šodien? _____

Kungs acīmredzot vēlējās uzsvērt, cik nopietni Viņš uztver neuzticību laulātajam partnerim, kas nesalīdzināmi ir vislielākais drauds ģimenes stabilitātei.

Šajā procedūrā, kas acīmredzot ietvēra arī pārdabisku elementu, uzsvars bija uz dzērienu. Šis ūdens bija svēts – tāpat kā grīda, no kuras priesteris paņēma šķipsnu putekļu. Ne jau ūdens un putekļu svētums ūdeni darīja rūgtu; tas tikai pasvītvoja tā svētumu. Uzrakstītie sodi un lāsti, kas tika pievienoti ūdenim, simbolizēja tā potenciālo rūgtumu. “Viss bija atkarīgs no tā, vai sieviete bija svēta (bezvainīga), vai nēsvēta (vainīga). Svētajam saduroties ar nēsvēto, sods bija neizbēgams. Svētajam satiekot bezvainīgo, konfliktu nebija.” (Raymond Brown, *The Message of Numbers* (Liecester, England: Inter-Varsity Press, 2002), 46)

Šai procedūrai (kas mums var šķist divaina) nebija nekāda sakara ar maģiju. Drīzāk tas bija konkrēts uzskates līdzeklis, ko izbijušie vergi varēja viegli izprast. Ne jau ūdens, bet Tas Kungs lasīja sievas sirdi, sodīja vai attaisnoja viņu.

Kā šī procedūra noderēja arī sievietes aizsardzībai, lai nekļūtu par vīra nepamatotas greizsirdības upuri? _____

Lai arī cik šāda prakse mums šodien var šķist divaina, tā uzskatāmi parāda, cik laulības solījums ir svarīgs Dieva acīs. Vienīgi Dievs zina, cik daudz sāpju, ciešanu un posta viens otram nodara laulāto draugu neuzticība. Kāda traģēdija, ka tik daudzās kultūrās laulības solījums nešķiet svētāks par rokasspiedienu!

Ko tu varētu darīt un kādu izvēli izdarīt, lai tava sirds kļūtu tīra? _____

SVĒTĪJUŠĪES VIENKĀRŠĀS TAUTAS PĀRSTĀVJI

Dieva nodoms bija visplašākajā izpratnē organizēt sev Israēlu “par priesteru un ķēniņu valsti un par svētu tautu” (2. Moz. 19:6). Tādējādi Israēls liecinātu tuvējām un tālākām tautām par patiesībām, kas skar dzīvo Dievu un visu lietu Radītāju. Tomēr Sinaja kalna pakājē Kungs īpašā kārtā iecēla priesterus un levītus dievkalpošanai svētnīcā.

Kādu zvērestu vienkāršās tautas pārstāvji varēja dot, lai īpašu laika periodu ziedotos Kungam? 4. Moz. 6:1-21. Kādas garīgas mācības no tā varam paņemt sev šodien, lai padziļinātu mūsu garīgumu un nodošanos Kungam? _____

Nazīrietis bija “solijies” uz zināmu laiku nodot sevi Kungam. Vecāki varēja izraudzīt savu bērnu par nazīrieti uz mūžu. Piemēram, Simsona māte ziedoja savu dēlu saskaņā ar eņģeļa norādījumiem ar cerību, ka viņš atbrīvos Israēlu no filistiešiem (Soģu 13:2-5; 16:17). Līdzīgā veidā eņģelis Gabriēls pamācīja Cahariju audzināt Jāni (Kristītāju) kā nazīrieti – Mesijas priekšvēstnesi (Lūk. 1:15). Arī Anna solīja Dievam atdot Samuēlu kā mūžilgu nazīrieti (1. Sam. 1:10,11).

Interesanti ir arī norādījumi attiecībā uz dzērieniem. Vīnogu audzētava un tās produkti – sula, vīns un vīnogas – senlaiku cilvēkiem saistījās ar zemes apstrādāšanu kultūraugu vajadzībām. Ar to, ka nazīrieši nedrīkstēja neko baudīt no vīna koka, viņi pauda savu ticību tam, ka viņu ceļš ved uz labāku zemi. Vīna dārzs simbolizēja nemainīgu, rāmu dzīvi, taču nazīrieši ar savu dzīvesveidu parādīja vēlmi pēc “pēc labākas, tas ir, debesu tēvijas. Tāpēc arī Dievs netur par kaunu, ka tie Viņu sauc par savu Dievu, jo Viņš tiem sagatavojis pilsētu” (Ebr. 11:16).

Kādā ziņā mēs, adventisti, dzīvojam labākas tēvijas gaidās, lai nu kurā valstī mēs dzīvotu pašlaik? Kādā veidā mēs varam sevi pasargāt no tā, lai pārāk neaizrautos ar saviem vīna dārzem un neizlaistu no acīm mūsu lielāko mērķi? _____

ĀRONA LŪGŠANA

“Tas Kungs lai tevi svētī un lai tevi pasargā! Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār tevi un lai ir tev žēlīgs! Tas Kungs lai paceļ savu vaigu uz tevi un lai dod tev mieru!” (4. Moz. 6:24-26)

Kad esi rūpīgi izlasījis šos svētību vārdus, atbildi uz šādiem jautājumiem:

1) *Kā šajos vārdos izpaužas dievišķās Trīsvienības daba? Mat. 28:19.* _____

2) *Kā šī lūgšana aino Israēla totālo atkarību no Dieva? Jņ. 15:5.* _____

3) *Kāda nozīme šeit ir faktam, ka priesteri paši lūdza par visu tautu? Ebr. 7:25.* _____

Šajos pantos ir vairākas interesantas lietas. Katrs teikums sākas ar Dieva personisko derības vārdu (Jahve, Tas Kungs). Tautas sapulce, kam šie vārdi tika veltīti, ir vienskaitli. Citiem vārdiem, katrs cilvēks tika uzrunāts personīgi. Katrs cilvēks varēja izprast, ko šī svētība nozīmē viņam personīgi. Tas ir, lai arī cik liela bija Israēla kopiena, ikvienam varēja būt personīgas attiecības ar Kungu.

Israēlam tolaik nebija Rakstu. Kunga svētības varēja redzēt brīnumos, kā viņi tika atbrīvoti no verdzības, kā viņi šķērsoja Sarkano jūru un saņēma ēdienu un ūdeni. Par Viņa uzturošo spēku atgādināja Viņa klātbūtne svētnīcā, kuras rituāli – dedzināmais upuris, vīraks un septiņžuburu eļļas lukturis – bez pārtraukuma kvēloja dienu un nakti.

Šeit ir pārlicinoši pierādījumi, ka Vecās Derības reliģija viscaur liecina par žēlastību (Gal. 3:7-14; Ebr. 4:1,2). Svētības trešais teikums pārlicina ticīgo par Dieva gaišo vaigu un mieru attiecībā uz viņu (skat. Mat. 11:28-30).

Kā tu savā dzīvē esi piedzīvojis augstāk uzskaitītās svētības? Ar kādām lietām tu, iespējams, aprūtināsi šo svētību īstenošanos savā ticības gājumā? Kādas izmaiņas, lai vai cik sāpīgas, tev būtu jāveic savā dzīvē? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Nododies Dievam ik rītus, dari to par savu pirmo pienākumu. Lai tava lūgšana ir: ‘Pieņem mani, ak Kungs, pilnīgi par savu īpašumu! Visus savus plānus es nolieku pie Tavām kājām. Izlieto mani šodien Tavā darbā. Paliec ar mani, un lai viss mans darbs tiek padarīts Tevi.’ Tā vajadzētu darīt ik dienas. Katru rītu nododies Dievam priekšā stāvošai dienai! Atvēli Viņam visus savus plānus, lai tie Viņa gudrībā un aizgādībā tiktu piepildīti vai atnesti. Tā dienu no dienas tu varēsi atrasties Dieva rokās, un tava dzīve vairāk un vairāk veidosies Kristus līdzībā.” (E.Vaita, “Ceļš pie Kristus”, 70)

“Apstākļi var šķirt draugus; starp mums un viņiem var bangot plašās jūras nemierīgie ūdeņi. Tomēr nekādi apstākļi, nekāds attālums nespēj mūs šķirt no Glābēja. Lai vai kur mēs būtu, Viņš ir pie mūsu labās rokas, lai atbalstītu, uzturētu, aizstāvētu un iepriecinātu. Mūsu priekšrocība ir dusēt Viņa mīlestībā un sacīt: ‘Es paļaušos uz Viņu; jo Viņš atdeva savu dzīvību par mani.’” (E.Vaita, “Dziedinošā kalpošana”, 72)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Lai gan mēs visi zinām par briesmām pārāk aizrauties ar šīs zemes lietām un pazaudēt skatu uz mūsu īstajām mājām, vai ir iespējams pārāk aizrauties ar ilgām pēc Debesīm, atraujoties no ikdienas pienākumiem? Ja iespējams, tad kā? Kā noturēt līdzsvaru šajā svarīgajā jautājumā? Kādus gadījumus tu vari atminēt, kad cilvēki uz ikdienas pienākumu rēķina ar savu reliģiozumu aizgājuši pārāk tālu?

2. Kādu spriedzi un grūtības laulībai uzliek sabiedrība, kurā tu dzīvo? Kā tava draudze var tikt galā ar šiem izaicinājumiem, lai Dieva ieceltās laulības svētums tiktu nosargāts?

3. Nodarbībā pārrunājiet situācijas, kurās jūs rīkojāties nepareizi vai arī nodarījāt pāri kādam citam, un to, kā jums izdevās atrisināt šīs problēmas. Ko jūs mācījāties no šiem gadījumiem? Kā jūs tiekat galā ar reizēm, kad pārīdārijums šķiet nepiedodams?

KOPSAVILKUMS:

Kungs vēlējas, lai Viņa tauta būtu laimīga un dzīvotu mierā. Fiziska un garīga veselība iegūstama, mīlestībā paklausot Viņa dzīvības likumiem, laipni izturoties pret dzīvesbiedru un saviem tuvākajiem un ik dienas savu gribu uzticot Tēvam. Tas nenozīmē, ka dzīve uz šīs grēka nolādētās zemes vienmēr būs viegla, taču tā krietni uzlabosies, ja centīsities staigāt pa Viņa ceļiem.